

NEMZETGAZDASÁGI
MINISZTERIUM

MINISZTER

Ministry of National Economy

Document number: *X/5675/1*

Received: 2012 FEBR 03

Iktatószám: NGM/3491 (2012)

Válasz a K/5675. számú írásbeli kérdésre:
„Milyen megoldást, jogszabályba foglalt
garanciát kínálnak a szolgálati nyugdíjak
szolgálati járandósággá történő átminősítése,
és az érintettek számára ezzel járó hátrányos
pénzügyi következmények kivédésére?”

Bertha Szilvia
országgyűlési képviselő

Budapest

Tisztelt Képviselő Asszony!

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter úrhoz benyújtott írásbeli kérdésével kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatom.

Az Alaptörvény rendelkezésével összhangban – főszabályként – csak az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésétől lehet nyugdíjat megállapítani és folyósítani. A korhatár előtti nyugdíjazási formák egyike volt a szolgálati nyugdíj, az általános nyugdíjkorhatárnál lényegesen fiatalabb életkorban volt megállapítható, és kedvezőbb megállapítási szabályok szerint kellett kiszámítani az összegét. A kedvezményeket meg kellett szüntetni, de biztosítani kellett, hogy aki már szolgálati nyugdíjban részesült, vagy az év végén szolgálati nyugdíjba helyezésre tekintettel felmentették, az ne maradjon ellátatlan. Az Alaptörvényben megfogalmazottak szerint nyugdíjat nem lehet a továbbiakban folyósítani az érintett számára, s tekintettel arra, hogy a civilek korhatár előtti nyugdíjától, amely ellátássá alakult, eltérő szabályok szerinti ellátásról van szó – amely az átalakítás után is hordoz sajátosságokat –, más elnevezést kellett találni.

A korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény alapján 2012. január 1-jétől kezdődően a szolgálati járandóság kategória lépett a szolgálati nyugdíj helyébe.

Szolgálati járandóság csak szűk körben állapítható meg, ennek esetei:

- 2011-ben közölték a szolgálati nyugdíjba helyezést, de annak dátuma 2012-re esik,
- szolgálati rokkantsági nyugdíjas személy szerzett – a szolgálati rokkantsági nyugdíj folyósításának időtartamát is ide értve – legalább 25 év szolgálati viszonyt,
- 1954-ben, vagy korábban született, 2011. december 31-én volt 25 év szolgálati viszonya, de nem vette igénybe a szolgálati nyugdíjat.

A szolgálati nyugdíjról szóló jogszabályok 2012. január 1-jével hatályukat veszítették, a fegyveres szolgálatban állókra is a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény szabályai az irányadók. Azoknak a személyeknek azonban, akiknek szolgálati járandóságot kell megállapítani, e hatályon kívül helyezett jogszabályok szerint kell kiszámítani a szolgálati járandóságuk összegét.

A 2011. évi CLXVII. törvény 5. § (2) bekezdése szerint a szolgálati járandóságot a személyi jövedelemadó mértékével azonos mértékkel csökkentve kell folyósítani. Kivéve:

- ha a szolgálati viszony megszüntetésére a szolgálati kötelmekkel összefüggő egészségügyi alkalmatlanság miatt kellett megszüntetni,
- ha a járandóság összege a csökkentéssel a 2011. december 31-én hatályos minimálbér másfélszerese alá csökkenne,
- ha a jogosult önkéntes tartalékos szerződést köt.

A 2011. évi CLXVII. törvény 17. § (1) bekezdése szerint a járandóságot meg kell szüntetni:

- ha a jogosult meghal,
- ha a jogosult az öregségi nyugdíjkorhatárt betölti,
- ha a jogosult részére a „nők 40” év jogosultsági idő alapján nyugdíjat állapítanak meg,
- ha a jogosult kéri,
- ha fekete munkavégzésen érték.

A szolgálati járandóság nem vonható vissza, csak abban az esetben, ha maga a jogosult kéri reaktiválását (erre a szolgálati nyugdíj esetében is volt lehetőség), ilyen esetben a szolgálati nyugdíjat sem folyósították, a szolgálati járandóságot sem fogják folyósítani, mert a reaktivált személy munkabért fog kapni.

A 2011. évi CLXVII. törvény 2. § (3) bekezdése alapján a szolgálati járandóságot is évente emelni kell a nyugellátásokkal egyezően, a tervezett fogyasztói árnövekedésnek megfelelő mértékben.

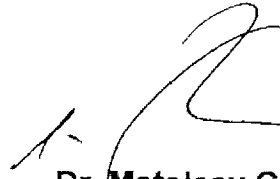
A hitelképesség vizsgálatának szabályait a körültekintő lakossági hitelezés feltételeiről és a hitelképesség vizsgálatáról szóló 361/2009. (XII. 30.) Korm. rendelet határozza meg. A kormányrendelet célja a felelős hitelezés elősegítése, illetve a lakossági ügyfelek túlzott eladósodottságának megelőzése. A kormányrendelet előírása szerint a hitelnyújtó nem nyújthat hitelt kizárólag a hitelkockázati fedezet figyelembevételével, a természetes személy hitelképességét, illetve hitelezhetőségét minden egyes hitelbírálatkor meg kell vizsgálnia.

A hitelképesség vizsgálatának a hiteligenylő vagy a házastársa jövedelmi helyzetén és az ez alapján meghatározott hitelezhetőségi limiten kell alapulnia. A kormányrendelet szabályainak megfelelően a pénzügyi intézmények belső szabályzataikban rögzítik a hitelezhetőségi limit kiszámítása szempontjából figyelembe vehető jövedelmi tételeket és azok igazolásának módját. A jogszabály azonban nem határozza meg, hogy milyen jövedelmet milyen mértékben vegyen figyelembe a hitelező. Ennek jogszabályban történő meghatározását a jövőben sem tartanánk szerencsésnek tekintettel arra, hogy a hitelbírálatnak számtalan szempontja lehet. Az elbírálás hiteltípusonként is eltérő. Más szempontok érvényesülnek egy rövid futamidejű hitel esetén és más hosszabb futamidő esetén.

A hitelbírálatnál nem a jövedelem elnevezése számít, hanem annak mértéke és biztonsága. A szolgálati járandóság is rendszeres juttatásnak tekinthető a fentiekben ismertetettek szerint.

Budapest, 2012. február „8.”.

Üdvözlettel:

Dr. Matolcsy György

